

R O Z M A I T O Ś C I.

We Czwartek

N^{ro} 4.

13. Stycznia 1820.

O Dzieiach

odpowiadających naygodniéj zatrudnieniu ludzkiemu.

Sledząc iedynie zamiar ciekawości, zdaje się, iż historia fizyczna globu naszego naybardziéj na wzniecenie uwagi w ludzkich umysłach zasługuje; coż bowiem piękniejszą i naybardziéj godności ludzkiej odpowiadającą rzeczą bydź może, iak utwarzać sobie wyobrażenie o pbruszliwym teatrze, na którym działają rewolucyje zmieniające postać państw; nauczać się, iż ziemia z samego początku płomienistą lawą była, której obrotne poruszanie nadały iey kształt przyplaszanej sfery koło osiów; zgłębiać przyczyny, które mogły sprowadzić siedzibę moczar na tę nową planetę, przebiegać powzeczna budowę tego globu, którego podstawa są dwa tancuły gór; zstąpić w łono Oceanu i rozważać tam związek poruszenia istniący między ciałami niebieskimi i regularnem kołysaniem wzbierania i opadania mórz, szukać nakoniec wyjaśnienia, czyli teorią wiatrów, czyli poruszaniem masy morskiej, czyli też skupieniem wichrów podziemnych powstaia trzęsienia ziemi, tworzą się wulkany, odłączają się wyspy od lądów i sprawiają wszystkie te pozorne nieporządki, które w człowieku boiaźliwym myśl wzniecają, iakoby tylko po samych gruzach chodził: te wiadomości poprowadziłyby nas zaiste do poznania organizacyi istot, do ich stopniowego rozwinięcia się, i do ich wielokrotnego przeistaczania, a nauka, któraby się temi przedmiotami zajmowała, mogłaby w niektórych względach nauką dzieiów natury bydź zwana.

Dzieie ludzi mniéj obszerne i mniéj rozmaite, wymagają wprawdzie daleko mniéj jeniálnego piora iak dzieie natury, iednakże są dla nas więcéj pożyteczniejsze — przedstawia się tutaj nam widok włożonych więzów na Narody imieniem praw, obraz upadku moralności w ludzkim rodzaju, a sprzeczność wieków. co do światła i barbarzyństwa są

przedmiotami godniejszymi zajmować nasz umysł, aniżeli domysły o mniemanym Oceanie wśródku Azji, i próżne wyrachowania zamienić stonca lub księżyca.

Z resztą iakokolwiek są prawdziwe te zasady, z których nasz zamiar wypływa stać się współczesnemi wielkich mężów wszystkich wieków, przenieść się prawie w duchu w owe czasy, a tym sposobem zachować nasz wiek od wyrodzenia się, i naprowadzić go do wstępowania wsłady tych znakomych zjawisk w dzieiach; iednakże nadużyto iak nayszczególniéj tego poważnego zamiaru, naybardziéj nowsi autorowie starali się opisywać mełe nieznaczące przedmioty iak nayobszerniej. Tacyt nie wykłada tak rozlegle dzieiów Rzymskich, iak wielu z naszych, zdania iadłego miasta lub prowincyi. Trzeba wyznać prawdę, chociaż cokolwiek ludzi upodli, iż począwszy od Bala, aż do naszych czasów nie ma dziesięciu Narodów, którychby dzieie zasłużyły na szczególne opisywanie, a ieszcze w téj matéj liczbie Państw trzeba by odciąć czas ich utworzenia i ich upadku, gdy nie zna; dziemy natenczas nic dobrego, gdy ciemnota ludzi w dzikich przemienia, lub gdy przesadna obfitość przeistacza ich w barbarzyńców.

Bzuciwszy wzrok na klimat zamieszkały przez ludzi, można wnet poznać, czyli ci ludzie na uwagę historyków zasługują — zapewnie pod temi piekącemi skwarami, gdzie przedwczesna wybitość w pierwszych zarodkach życia łączy nieiako młodość ze starością, dzieie kilku odosobnionych Negrów nie zdołają zatrzymać naszej uwagi — podobnie nie zajmą nas ci niezczęśliwi mieszkańcy krsiów lodowatych, gdzie nie widać zadnéj wejetacyi, gdzie natura zdaie się bydź uspioną przez trzy części roku, i gdzie te wyrodki nie znają owej boskiej cnoty, przywiązania do Oyczyzny.

Nayprzód w Azji trzeba szukać kolebki wielkich społeczeństw, tam okazuje się natura w całej swej dzieiowości i dojrzałości, po-

trzeźne do życia rośliny rodzą się bez uprawy, nawet pod żelazem zdobyw-
ców niszczących te piękne niwy, łagodne
ciepło pomnażające soki urodzajne ukształca
te szczęśliwe okolice na gniazdo rodzaju ludz-
kiego, a ludy tam istniejące, spokojne o swoje
potrzeby, nie mają nad czem innym myśleć,
jak tylko nad przysięgnięciem życia swojego.

Dzieje Azji zasługują na tém większą
naszą uwagę, gdy rozważemy, iż tam się
znajdował teatr świata najobfitszy w rewolucy-
jcie; mało Państw zmieniało tak często
władców jak Babilon i Ekbatana, iesz-
cze dzisiaj niespokojne trony Persyi i In-
diów dostają się pierwszemu lotrowi, który
śmie ich sobie przywłaszczać! samo tylko Ce-
sarstwo Chińskie zachowało przez 4000 lat
własnych Rządców, a uwagi nad przyczynami
politycznemi, które temu Państwu niepodle-
głość zabezpieczyły, byłyby zaiste godne
pióra naysięniejszego filozofa.

Dzieje reszty świata nie przedstawiają
w ogólności jak tylko suche przedmioty, a
wyobraźność człowieka z smakiem nie długo
się w tych stronach zatrzyma.

Afryka nie miała nigdy, jak tylko dwa
Państwa uciwilizowane, Egipt i Kartagi-
nę, dzisiaj nie ma żadnego; mała liczba iey
okolic, gdzie skwary słoneczne nie dosięgają,
jest pustoszona niszczącym żarem despotyzmu.

Świat nowy przedstawia tylko krótką
chwilę świetną, zasługującą na pióro Tacyty,
jest to epoka iego odkrycia.

Nasza nawet Europa była przez długi
przeciąg wieków niezmiernym tancuchem la-
sów, gdzie dzicy żółądz pożerali, z zwierzę-
tami krwawożerczymi się potykali, i ludzi na
ofiary poświęcali.

Światło zabłyśło z strony Azji, dla te-
go też utworzyły się naysięwicy w Grecyi
iako naysbliższym kraju Europy téj części zie-
mi, obyczaje i prawa.

Bohaterowie Grecy pozakładali osady
we Włoszech, natenczas znikło barbarzyń-
stwo, a dzięki tym nowym Deakalionom,
kamienie porzemiały się w ludzi.

Wkrótce utworzyła się w cichości
owa sławna Rzeczypospolita przeznaczona na
zawojuwanie świata znanego, te nawet Naro-
dy, którym oyczynę wydarła, czciły i zdumie-
wiałały się nad iey wielkością.

Naród uciwilizowany utagodził obyczaje
Narodu barbarzyńskiego uiarzmiając go; a Eu-
ropa odbierając więcej, przestała być dziką,
potomkowie Germanów i Gaaulów, czując się

bydź, szczęśliwymi zapomnieli Rzymianom mor-
dów ich przodkom wyrządzonych.

Lecz tylko nadzwyczajnie powolnym kro-
kiem dostąpiły rządy téj dojrzałości, która
zwraca na siebie uwagę wszystkich wieków.
Czyżby były Państwa Europy przed trzystu
laty? Trzeba dzieje czytać w tym samym
duchu, w jakim są napisane. Nie zawsze ied-
nak Naród był pierwszym w Europie — nie
trzeba chwalić dawne prawa przejęte od des-
potyzmu, gdyż ci niewiadomcy byli naszymi
oyczami, a ci despotowie naszymi władcami;
nie trzeba także brnąć patriotyzmu w tym wzglę-
dzie, ażeby przez niego rozsądek i cnota
w czemkolwiek ucierpiały.

Chociaż usłużna trzoda naśladowców pra-
wi, iż dzieje starożytne są bardziéj w stanie
podoać się i nas nauczać, iednakże ustano-
wienia Grecyi i Rzymu z mniejszym były
doświadczeniem, jak dzisiejszey Europy; ich
bohaterowie posiadali wprawdzie charakter
więcej odznaczony, ich nawet tyrani nada-
wali swym zbrodniom pewny rodzaj wielko-
ści, który zwykle chwale towarzyszy. Lecz
także z drugiey strony wszystko się zehrało
ażeby świetność tych dziejów pomnożyć:
obszerność sceny, gdzie naysięwnieysi akte-
rowie grali, klimat sprzyjający rozwinięciu
się jenuzów, i niezliczona korzyść posiada-
nia wielkich pisarzy, którzy bohaterów go-
dnie malować umieli.

B — i.

O roztrząsającym sceptycizmie

Historyi (1).

Jedyna uwaga może osłabić wyobra-
żenie, które sobie o starożytnych rocznikach
Babilonu, Atenów, i Rzymu tworzymy;
to jest, dla czego w tym niezmiernym eddale-
niu od tych wieków obfitych w nadzwyczaj-
ności, niepodobną prawie dla nas jest rzeczą od-
kryć chmury osłaniające nam prawdę: pocho-
dnia krytyki pali się w przestrzeni 3000 lat,
tak jak p, tamtéj stronie systemu słonecz-
nego zbywa astronomom na różnicy gwiazd
nieruchomych do wyrachowania ich odległości.

Jedyny więc środek, który się zdaie ro-
zumnowi pozostawać, jest domysł, iż człowiek,
który żył przed czterdziestu wiekami nie
jest niczém innym, jak tylko machiną od zda-

(1) Wyjątek z przedmowy do historii ludzi prze
P. Court de Gibelen.

rzeń zawistą, i że we wszystkim est podobny do człowieka wieku naszego.

Fontenel idąc inną zasadą, podobnież wnioskował; wystawiając bowiem sobie naturę ludzką wszędzie z równych części niewiadomości, łatwowierności, pychy, i rozsądku złożoną, wpadł na myśl, iż gdyby linia poruszająca najznaczniejszych aktorów grających na scenie świata wyciągnięta została, możnaby zawsze bez oszukania się wyrachować działania ludzi, i że filozof, który o żadnym zdaniu nie słyszał, odgadnąłby tym sposobem całą przeszłą i przyszłą historię, a tak wiednym tomie możnaby zawrzeć wszystkie te niezmiernie zbiory, które nasze biblioteki napetniaia.

Lecz te rozmowianie jest więcéy do wciępnie iak gruntowne; nie jest bowiem nasz ograniczony rozum w stanie z iednój głównej przyczyny, wszystkie następne rezultaty odgadnąć; postępowanie syntetyczne może być przyzwoite temu szczytnemu fantastowi Deskartowi, który tworzył światy swoją subtelną materią, lecz nie filozofowi oświeconemu, który przytacza mówiące przeszłe pokolenia dla nauki pokoleń mających istnieć. Historia nie jest romansem moralnym, a roczniki dzieiow Rzymu, Pékinu i Ekbatany nie powinny byćz pomieszane z Telemakiem lub Cyropedią.

W jakimże stanie znajdowalibyśmy się, gdyby despoci przekonali się, iż to wszystko co wiemy o starożytnych rewolucyach zmieniających postać ziemi, nie jest niczem więcéy, iak tylko owocem wybnialey wyobraźni filozofów? Wszystkie te niebezpieczeństwa, które otaczały trony Rambilzesów lub Nerónów, zdawałyby się im dziecinami straszniemi, a stawszy się przez teorię zbrodniarzami, dodaliby szósty zmysł pięciu narzędziom tyranii, któremi ich natura obdarzyła.

Podstawą historyi równie iak filozofii jest nauka działań; na osądzeniu ich zawisła jest nauka krytyka, a do ich malowania powinna byćz użyta prawdziwa wymowa.

Podług tych zasad, roztrząsnimy iedną z najważniejszych epok dzieiow świata: Alexander istniał bez wątpienia, ślady iego podobioiw są wyrte na wszystkich pomnikach świata, a mniemanie niektórych Braminów, iakoby wigdy nie było bohatera tego imienia, nie zasługuje nawet na żadne zbitanie. Nie ma nic autentyczniejszego iak iego zwycięstwa pod Issus i Arbella, iego zdobycie Tyru i więzy, któremi obarczył Grecyę pod pozorem zemszczenia się: wszystkie te zda-

zenia odbyły się w wieku oświeconym, w oczach Narodu zazdrosnego iego wielkości.

B — i.

Dach papierowy.

(Z Ruskiego Inwalida.)

W naukach i kunsztach nowe coraz odkrycia i wynalazki ndowodniaia, ile przemysł ludzki praeie niestannie nad udoskonaleniem środków, ażeby za ich pomocą ebywatele kraiu mógł zyskać opatrnie swych potrzeb, wygod, a nawet i zbytków z większą łatwością ich nabycia, to jest, przez oszczędniejszy na nie wydatek. Niżej opisać się mający wynalazek służy do pierwszych potrzeb towarzystwa, bo do pokrycia dachów wszelkich budowli papierem, to jest używając arkuszy grubego papieru przeiętego pewną kompozycyją, zamiast zwyczajnych dachówek, gentów słomy, i t. d.

Na pierwszą wzmiankę zdaie się rzeczą śmieszną dach papierowy; wynalazcy iego również musiała się wydawać śmieszna ta myśl, ażeby materiału tak na pozór słabego i nietrwałego iak jest papier, chcieć użyć do pokrycia dachów. Kiedy iednak tenże wynalazca pilnie rozważył środki, przez które możnaby nadać papierowi wytrwałość na soty, mrozy, skwar i upał słoneczny, osądził, iż mu naylepiey posłuży gatunek pokostu, równie prosty iako i łatwy do nabycia, to jest, biorąc na ten zamiar smołę zwyczajną. — Ponieważ zaś pierwsze początki są niedoskonałe, sposobowi wigo takimiu wiele w Anglii uczyniono zarzutów, tak co do wytrwałości na zmienność powietrza, mianowicie naprzeciw upałom słońca, iako i co do możności łatwego zapalenia się od ognia. — Dla zaradzenia temu, przedsięwzięto robienie rozmaitych doświadczeń; z ich skutku wypadło, że sama smoła płynna czyli maź, jest na ten zamiar niedostateczną; ale należy ją mieszać w pewney proporcji ze smołą twardą iak szewska. Powtóre, zapobiegać łatwości zapalenia się od ognia probowano papier na deskach przybity, pomazywać powtórnie inną już kompozycyją smołą, a w czasie gdy ta będzie ieszcze gorącą i płynną, posypywano ją cienkim piaskiem, lub węglem mialkim, zendrą kowalską, albo też wapnem niegaszonym. — Cała zatem praktyka tego wynalazku zależy na tem: ażeby wzięwszy papier szary

przyzwoitey grubości, albo raczej cienką takturę, zamoczyć w roztopioney smole ciekłej, zmieszanej ze smołą twardą w stosunku jak 3 do 1. Gdy wyschnie, powtórzyć to zamoczenie. Mając dach deskami pokryty, albo jak zowią wyszalowany tarcicami, nie w poprzek (jak czynią szalując pod blachę) ale w podłuż; na tym szalunku, zamoczone w smole arkusze przybicia, poiedynczo, kiedy papier jest tekturowy, a podwójnie kryjąc, jeżeli jest cienki. Poczem całą powierzchnię dachu pomazują inną gorącą kompozycją złożoną ze dwóch części smoły twardej; natychmiast zaś posiewają węglem miatko tuczonym lub wapnem niegaszonym, lub piaskiem albo też zendrą kowalską. — Tak postępują, lubo po większej części zaradzono wielu niedogodnościom, pozostałe jednak zawsze zarzut nietrudnego zająć się od pożaru ognia, lecz zarzut takowy jest tenże sam, jaki mamy przeciw deskom, gontom, a najbardziej przeciw strzechom słomianym. — Przyznając więc dachom papierowym, tę prawie iedyń niedogodność, przyznajmy z drugiej strony, że mają zładnąć swoje zalety, iako to:

1mo. Że pokrycie dane podług wyżej namienionego sposobu, kiedy będzie pilnie i umiejętnie zrobione, jest trwałem i niepostrzebiuacem tak częstey naprawy iak dachy ceglane. — 2do. Że materyał pokrycia, będąc z natry swej lekkim, niewymaga zbyt nie mocnego wiązania dachu, a zatem nie wiele ciężąc na ścianie budowli, też ściany mogą być daleko cieńsze iak dawne zwyczajnie. — 3tio. Że pominiawszy, iż w Anglii dachy papierowe używane bywają nawet do domów mieszkalnych, a nas mogą być dane na wszelkich innych budowlach gospodarskich, gdzieby materyał do takowych dachów używany, w porównaniu z innymi znalaziono za tańszy do nabycia.

A n t y p a t y i e.

August stąpił, gdy mu przypadkiem trzewik z lewey nogi włożono na prawą. Pamiętał, że bunt wojska, w którym omal nie zginął, byłmu przepowiedziany omyłką tego, co mu obut lewą nogę pierwéy. Kanclerz Bacon omdlewał podczas każdego zacięcia Księżyca. Anglik ieden bywał bliski skonania ile razy czytał pięćdziesiąt trzeci rozdział Izaiiasza. Don Juan Rol, wpadał w synkop, gdy

słyszał wyraz: lana, (wełna); noszenie atoli sukni wełnianej, nie szkodziło mu bynajmniej. Henryk III. Król Francuzki i Polski, i Marszałek Szomburg, nie mogli znieść kota, w pokoju w którym byli.

Kardynał Lotaryński, widział w Insburgu Szlachcica tak się kotów bojącego, że krew mu się puszcziała z nosa na sam ich widok z daleka.

Jeden Komendant twierdzy pogranicznej wpadał nagle w konwulsyie na widok ibry karpiey. Rak gotowany sprawiał podobne skutki na danie iedney dworskiej.

Książę d'Eperno omdlewał na widok zajączka młodego.

Władysław Jagęto, Król Polski, błądł i uciekał, iak tylko gdzie poczuł iabłka. Gdy podobnie tegoż owocu, dano powąchać Sekretarzowi Króla Franciszka I. imieniem du Chesne, natychmiast krew puszcziała mu się nosem.

Erazno nie mógł czuć ryby w bliskości, aby febry niedoznał.

Marszałek Laudon, brzydził się szpilka.

Marszałek d'Albert, wpadał w słabość, gdy uyrzał na stole potrawę z dziczaka lub z prosięcia.

Skaliger, który nie mógł pić mleka, co mu było wspólne z Piotrem d'Apono, drżał cały na widok rzerzuchy.

Kardan miał w obrzydzeniu isia.

Ambrozy Poré, przywedzi iedną osobę, która mdlała u stołu widząc węgorka.

Tycho-Brahé, drżał cały na nogach, skoro spotkał zająca lub lisa. Jeżeli rano wychodząc spotkał kobietę starą, wracał natychmiast do siebie.

Bogle, wpadał w konwulsyie, słysząc wodę ciekącą z rurki iakowej.

Herabia Wangheim, wielki Łowczy Hano wski, wpadał w słabość lub uciekał, widząc świnię pieczoną.

Filozof Chrystyppie miał taką odrazę do uktonow, że upadł tyle razy ile go razy pozdrowiono.

Maryia de Medyeis nie mogła znieść widoku róży, choćby malowaney, a lubiła inne kwiaty wszelkiego rodzaju. — La Mothe le Vayer nie lubił dźwięku żadnego instrumentu, a lubił grzmotu słuhać. — Paskal mniemał widzieć koło siebie przepaść, co mu czyniło przechadzki trudzającemi. — Sławny Nikoł wychodził mało, bojąc się, aby dachówka nie spadła mu na głowę. — Hobbes mimo swego niedowiarstwa bał się strachów iak dziecko. E. G.